

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Capvt XIV. Qualiter exerceri debeat praxis fidei circa virtutem spei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

rit ad particularia descendendo proximam fidei cit-
ea illarum singulas tradere; in hanc enim curam
principio nobis studio incumbendum est, ut radice
fidei feracissimam diligenter excolamus, sic
namque omnium nobis virtutum fructus obterri-
mos germinabitis, prius tamen de tribus fidei gra-
dibus quædam dicenda restant.

C A P V T XIII.

De tribus fidei gradibus.

Sanctus Bonaventura tres distinguit Fidei gra-
dus.

Primus est, credere simpliciter, ut faciunt ru-
stici.

Secundus: credita penetrare, & est donum in-
tellectus.

Tertius: qui credimus quasi oculorum acie cer-
nere, & est sexta beatitudo: *Beati mundo corde, quoniam ipsi DEVM videbunt.*

cerneret: quod & de Moysi sanctus Paulus affir-
mans, *invisibilem, inquit, tanguam videns sustinuit.*

Ista autem illustratio intellectus tanto amplius
intenditur, quanto cor nostrum majori munditia,
& puritate, ad divini candoris lumen fuerit dis-
positum, sicut pro diversa dispositione, radix solati-
bus objecta, majori aut minori splendore coru-
scant: aliter enim lucem suscipit vitrum nigrum,
quam viride, & iterum album, quam alterius co-
loris.

Sic quidam Doctores mystici lumen contem-
plationis auroræ comparant, quæ paulatim exur-
gens quaqueversum progrederit, & tandem ad-
ventante sole, in diem clarum definit: sic inqui-
unt est lux, quam Deus animæ in contemplatione
infundit: quod nos parvioriter de fide dicere
possimus: Primo enim quasi tenuis quædam
scintilla, in maxima obscuritate noctis tenebris
quodammodo absorpta, in principiis exercitio-
rum spiritualium enalecit, mox succidente pro-
fecto exsicit, & exurgit lux isti, dilatatur etiam
ampliusque clarescit, intellectui multa antea te-
nebris oboluta demonstrans, usque dum solari
claritati vicina, in eam post vitæ hujus mortalitatis
transitum transformetur.

C A P V T XIV.

Qualiter exerceri debeat praxis fidei circa
virtutem spei.

Plurimum virtuti spei confert exercitium fidei,
hæc enim nostram aperiit imbecillitatem, & in-
digentiam, quæ sine divino auxilio nihil possumus,
ut veritas inquit, *sine me nihil potest facere;* ab alia
parte, quæ in DEUM sperantibus bona promissa
sunt, proponens, movere, & impellit nos ad oram
fiduciam nostram in Deum collocandam: sic igit-
ur fides principium est, & basis spei nostra. Hinc *Heb. 11.*
Ioan. 15.

est quod Apostolus fidem nominavit, *speran-*

dum substantiam rerum, & S. Joannes Chrysostomus

in epist. Hom. 21.

inquit, quoniam que sunt in spe videntur esse hujus-

modi, ut non possint confundere fides eius donas substan-

tiam, ut constans; impossibile enim est non credi-

ta sperare, ut inquit S. Bernard.

Hinc apparet, principia nec non solidissi-

mum totius spei nostra fundamentum esse ver-

bum DEI, & promissionem quam fecit, quia non

detinuerat sperantes in te, & nullus speravit in Do-

mino & confusus est, & ad Heb. 11. S. Paulus inquit:

Heb. 10.

Fidelis enim est DEVS, qui promisit, &c cap. 6. ab-

undantius volens Deus offendere pallicitationi here-

ticis immobilitatem consilii sui, interposuit iuramentum,

ubi per duas res immobiles, quibus impossibile est

mentiri DEVM fortissimum habeamus solarium, qui

confugimus ad tenetam propositam spem, quam sicut

anchoram habemus anima tutam, ac firmam, & in-

cedentem usque ad interiora velaminos.

In quem locum sic in S. Thom. Comparat spem ipsi anchoram,

qui sicut in mari nave immobilitat, ita spes ani-

mam firmat in DEO in hoc mundo, qui est quasi quod-

dam mare: est autem differentia inter anchoram &

spem, quia anchora in uno figuratur, sed spes in summo,

cap. 6.

scilicet in DEO; nihil enim in presenti vita est firmum,

epist. ad

Hebr. ubi posset anima firmari & quiescere.

Sanctus Paulus apostolus basim hanc firmam

spem nostram, & indeclinabilem promissionis divi-

nit & infallibilitatem, plurimi locis tuacum Epi-

stolarum, diversis verbis, ad fiduciam nostram

reborandam, efficacibus, multum ponderat.

uno

2. Tim. 2. uno loco inquit, Scio cui credidi & certus sum, quia potens est depositum meum servare in illius diem: Altero: accedamus cum vero corde in plenitudine fidei, aperisci corda a conscientia mala, & ablaci corpus aqua munda, teneamus hec nostra confessionem indeclinabilem, fidelis enim est, qui reprobavit: & alibi, ille fidelis permanet, negare eisipsum non posse, & impossibile.

Hebr. 6. le est mentiri DEUM.

Hic enim & similibus locis Apostolus fundamentum dergit, cui spes justorum innititur, infallibilem nimurum fidei doctrinam, verbum Dei promulgatum, Deum mentiri non posse, quaecunque promisisti adimplere posse, justum esse & fidelem, se in se sperantibus negare non posse, aliquo se libi negaturum.

Istis veritatis facitis fidem vivificare fundatum est, cui spem vivam superadficemus,

1. Pet. 1.

Pater Domini nostri IESU Christi, qui secundum misericordiam suam magnam regeneravit nos in spem vivam, per resurrectionem IESU Christi ex mortuis. vita haec ies filia est primogenita fidei vivere, quae non solum divinis promissionibus generatur, ut dictum est, verum etiam passione, & sanguine filii Dei vivificatur, ut ex testimonio Apostoli Petri supra posito appareret, & ex sancto Paulo 2.

2. Cor. 2. Fiduciam autem talent habemus per Christum ad Deum: & alibi, babeentes fiduciam in introitu Hebr. 10. Sanctorum in sanguine Christi.

Quod enim efficacius roboranda spe nostra medium, aut motivum excogitari potest, quam vivo fidei intuitu, considerate omnes Christi Domini passiones pro nobis toleratas esse, omnia merita ipsius nostra esse, nostras divitias, nostros thesauros, quos Patri eterno in redempcionem prævaricationum nostrorum offerte possimus, tanquam hereditatem a Christo Domino reliquam, qua Patrem obligemus, ad nos exaudiendum, haec est spei nostra basis, & præcipuum pignus hereditatis nostra.

Ad incrementatum quoque virtutis Spei, non parum conduce fidei vivacitas circa Scripturam sacram, quae tota ferè in hoc consistit, ut invitent nos ad firmam spem in Deum concipiendam, Re-

Ecccl. 2.

ficiete, inquit Ecclesiasticus cap. 2. filii nationes, & scitote quia nullus speravit in Domino, & confusus est; quis enim permanuit in mandatis eius, & derelictus est? aut quis invocavit eum & despexit illum? & Itaies:

Esaie, 40.

Qui autem sperant in Domino mutabunt fortitudinem, assument penas, sicut aquila volabunt, & non deficient: fortitudinem mutabunt, quia, qui ante ad maiorum fortis erant, divina spe ad bonum roborantur. Vix etiam reperies Davidis Psalmum, in quo non persuadeamur ad spem nostram firmiter in DEO figendam: quin etiam hoc faciunt exempla soliditatis spei Sanctorum, quam attestante scriptura divina, in mediis iuriis, & tempestatibus inconcupiscunt servaverunt, ut videtur est in sancto Iob, Davide, Joseph, Tobia, Apostolis & Martyribus; qualiter eis Dominus adseruit, adjutor in tribulatione fortissimus, & liberalissimus in se sperantum remunerator.

Hoc documentum tradit Sanctus Paulus, dum inquit: quaecunque scripta sunt, ad nostram doctrinam scripta sunt, ut per patientiam, & consolacionem scripturarum, id est, Sanctorum, qui nobis in Scriptura sacra proponuntur, spem habeamus: hinc igitur inferre licet ex mente Apostoli, non unam aut alteram, sed omnem, Scripturam sacram a Spiritu sancto, spei nostra, in laboribus, & persecutionibus, rebusque alii despatissimis excitande & animandae esse destinatam.

Idcirco quoque nominatur Deus spes, ut in eum, tanquam scopum etiam in adveritatis nostris tendamus, quem ex fide scimus, non solam DEUM nostrum esse, sed Deum spem, qui nunguam deest sperantibus in se, qui fidelis est, verus, Justus Sanctus, talisque in quem quisquis sperat, non confundetur.

In patria est Deus, sed Deus possessionis nostra, in hac mortali vita ad nostram consolacionem leipsum Deum spem, vocate dignatur, siveque dicit Apostolus: DEUS autem spem repletus vos omni gaudio, & pace in credendo, ut abundet in fide: ubi etiam ponit exercitium fidei, tanquam medium precipuum, ad spem in nobis augendam.

Excellentia hac, & firma spe, Sancti facti sunt fortes in tribulationibus, ad labores magnanimi, & ad omnes mundi, carnis, & demoniorum infusorios interficendos potentissimi, adeo ut audieret dicere Apostolus: omnia possum in te, qui me confortas; tamen enim firmiter innitebat verbo, & pornece Omnipotenter, ut certa fiducia auxili ejusdem, ipse quoque sibi omnia posse videbatur,

Vercutamen quanto amplius in Sanctis certit fiducia in DEUM, qua, quasi animoso impetu ad omnia pro honore Deagenda, & toleranda animantur, tanto etiam amplius de spes difidere non videntur: sciunt enim (quamvis experientia iugi non convincerentur imbecillitas propria) Spiritus sancti sententiam: malitidu homo, qui in te confidit in homine, & ponit carnem brachium suum; & quod Apostolus inquit: Sed iesi in nobis nesciis, responsum mortis habuimus, ut non simus fiducie in nobis, sed in DEO, qui suscitat mortuos, & alibi non quod sufficiens simus cogitare aliquid a nobis, sed sufficiuntia nostra ex Deo est.

Notandum porto circa quatuor præcipua spes virtutem veritatem primum, circa beatitudinem futuram, & media ad illam obtinendam necessaria: secundum, circa remissionem peccatorum, que spes fructus impediunt: tertium, circa imperationem & exaudiitionem orationum nostrarum: quartum denique, speramus auxilium, & protectionem Dei in temptationibus, & periculis. Ad quae omnia spes virtus se extendit, nulloque adiutorie magis perficitur, quam vive fidei exercicio, modò tradito, & infra tradendo, cum de exercitanda fide in oratione, & tribulationibus agamus.

Venium multum è medicina hauriunt venenum, cum de misericordia DEI, & Passione Christi Domini prefigentes primam libertatem in vita proximis fermentis: scire debemus talam debere esse spem nostram, ut divina auxiliante gratia, simul annitamus bonis operibus infudare, & hoc in omnibus ferè docet scriptura facta, sacrificare sacrificium iustitiae, & sperare in Domino, Salvator nostro ait: querite primum regnum Dei, & iustitiam eius, & hec omnia adiungentur vobis, ut igitur secura sit spes, bonorum operum Julianum tanquam verum comitem secum habere debet.

C A P V T XV.

Quantum accendat divisa majestatis amorem vivæ fidei exercitium.

V Num ex præcipuis impedimentis, quae ho- minem à Cordiali divinae Majestatis amore retardant, est naturalis illa animi in corporalis materie vilitatem immersio, ut nequeat quid-

quam